

N:o 86.

Af Herr **J. A. Sjö**: *Om ändring i gällande författning om försäljning af vin och maltdrycker.*

I nu gällande författning rörande handlandes rätt till försäljning af vin och maltdrycker m. m. stadgas bland annat följande:

i 10 §. Den som idkar handel i öppen bod, må ej tillåtas att till förtäring på stället försälja, vare sig enligt § 2 eller § 3, vin eller maltdrycker eller öfriga i § 8 omförmälda icke spirituösa drycker. Ej heller må sådana drycker, utan betalning, i boden utlemnas till förtäring på stället.

i 12 §. Derest, sedan vin eller maltdrycker blifvit köpta hos den som idkar handel med dylika drycker, utan att vara berättigad dem till förtäring på stället afyttra, dessa drycker varda i närheten af försäljningsstället förtärda å område, hvaröfver försäljaren eger förfoga, skall han, om det sker med hans vetskap, anses och straffas såsom den der utöfvat olaga utskänkning af sådana drycker,

och i 14 §. Finnes landthandlande, som till afhemtning håller vin eller maltdrycker till salu, utöfva dylik försäljning på sådant sätt, att derigenom olofflig utskänkning främjas eller oordningar eljes föranledas, eger kommunalnämnden att förbjuda fortsatt försäljning af nämnda drycker — —

Efter att sålunda hafva anfört förestående stadganden synes det mig som om icke dessa äro tillfyllestgörande, likasom att det åsyftade målet icke kan vinnas med mindre än att landthandlare äfven förbudas att till afhemtning försälja vin och maltdrycker, enär det är mycket svårt för kommunalnämnden att, på sätt nyss är nämndt, stäfja den nu lofgifna handelns missbruk.

Att det finnes handlande inom landet, som begagna sig af den rättighet enligt här åberopade förordning medgifves dem, likasom

att flere af dem på alla möjliga sätt vinlägga sig om att förtjena penningar genom försäljning af nämnda drycker, utan att fästa afseende vid om det skadar det samhälle de tillhöra eller icke, är allt för sorgligt. Bekant är tillika, att det är handlande, som på såväl helg- som söknedagar försälja såväl vin som maltdrycker, äfvensom, att försäljningen sker på det sättet, att köparen, vanligen under sommarmånaderna straxt utom säljarens område, och om vintermånaderna hos en granne, förtär det inköpta, hvadan säljaren på så sätt, dels kringgår lagens bud och dels genom försäljning af här förbemälda drycker förorsakar många ledsamheter inom det granskapet han tillhör, enär det genom en sådan försäljning och förtärandet af här omnämnda varor, vanligen uppstår gräl, slagsmål och flere oordningar.

Visserligen heter det i förut omnämnda förordning: att om sådana drycker, hvilka här äro i fråga, förtäras i närheten af försäljningsstället och å område, hvaröfver försäljaren eger förfoga, skall han, om det sker med hans vetskap, anses och straffas såsom den der utöfvat olaga utskänkning. Detta stadgande är på ett sätt ganska bra; men kan man ej bevisa, att dryckesvarorna af köparerna förtärts i närheten af försäljningsstället och å område hvaröfver försäljaren eger förfoga och med säljarens vetskap, kan man enligt mitt förmenande ingenting göra för försäljningens stälfjande.

På grund af hvad här blifvit anfördt, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville för sin del besluta den ändring i Kongl. förordningen angående försäljning af vin m. m. det ingen eger rättighet försälja vin och maltdrycker å landet, vare sig till afhemtning eller förtäring på stället, utan att dertill hafva erhållit kommunalnämnds, kommunalstämmas och Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes tillstånd, vid samma laga påföljd som för olofflig försäljning af bränvin är stadgadt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1881.

J. August Sjö.
